

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **JUDr. P. Č.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Praha 5, Křížová 1292/25, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 6. 6. 2024, č. j. 6 Ad 3/2023 - 65,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Včas podanou kasační stížností napadl žalobce (dále jen „stěžovatel“) v záhlaví specifikovaný rozsudek Městského soudu v Praze. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 8. 2024, č. j. 3 Ads 162/2024 - 19, stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za podání kasační stížnosti ve lhůtě patnácti dnů od doručení uvedeného usnesení a současně byl poučen o následcích spojených s nevyhověním uvedené výzvě. Stěžovatel byl zároveň poučen o tom, že se k pozdě zaplacenému poplatku nepřihlíží. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno ve smyslu § 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve čtvrtek 15. 8. 2024. Lhůta stanovená k zaplacení soudního poplatku tak počala podle § 40 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) běžet dne 16. 8. 2024 a marně uplynula v pátek 30. 8. 2024. Poplatek stěžovatel sice následně uhradil, na účet Nejvyššího správního soudu byl ale připsán až pondělí 2. 9. 2024.

[2] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, vzniká poplatková povinnost samotným podáním kasační stížnosti. V souladu s § 7 odst. 1 věty první téhož zákona se stal soudní poplatek za kasační stížnost splatným okamžikem jejího

podání. Jelikož stěžovatel soudní poplatek nezaplatil při podání kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud jej vyzval k zaplacení soudního poplatku v (dodatečně) stanovené lhůtě patnácti dnů, jak předpokládá § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Citované ustanovení zákona o soudních poplatcích rovněž ukládá soudu povinnost zastavit řízení po marném uplynutí (dodatečně) lhůty stanovené soudem k zaplacení soudního poplatku, přičemž k případnému zaplacení poplatku po marném uplynutí této lhůty se nepřihlíží.

[3] Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu je z hlediska včasnosti splnění poplatkové povinnosti rozhodný den, kdy je částka soudního poplatku skutečně připsána na účet soudu (srov. například rozsudky ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 Afs 7/2012 - 49, či ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018 - 51, publ. pod č. 3734/2018 Sb. NSS; citovaná rozhodnutí jsou dostupná z www.nssoud.cz). Vzhledem k tomu, že posledním dnem k zaplacení soudního poplatku byl pátek 30. 8. 2024, stěžovatel soudní poplatek neuhradil včas ve lhůtě k tomu (dodatečně) stanovené.

[4] Nejvyšší správní soud tedy podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil, jelikož byly naplněny podmínky předvídané § 9 odst. 1 větou druhou a třetí zákona o soudních poplatcích.

[5] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení bylo zastaveno.

[6] Nejvyšší správní soud zároveň rozhodl o vrácení soudního poplatku za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, a to na základě § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek byl sice uhrazen před vydáním usnesení o zastavení řízení (a tedy za trvání poplatkové povinnosti), avšak v důsledku marného uplynutí soudem stanovené lhůty k němu již soud podle § 9 odst. 1 věty třetí zákona o soudních poplatcích nemůže přihlížet. Tato následná úhrada nemůže nic změnit na splnění podmínek pro vydání usnesení o zastavení řízení v důsledku nezaplacení soudního poplatku. Přestože dosud trvá poplatková povinnost, která zanikne až právní mocí usnesení o zastavení řízení, je třeba na poplatníka, který poplatek uhradil po lhůtě, hledět tak, že již není k úhradě soudního poplatku povinen. Proto nic nebrání tomu, aby soud po zastavení řízení vrátil i v těchto případech poplatníkovi uhrazený poplatek v plné výši s poukazem na § 10 odst. 1 zákona o soudních poplatcích. Soudní poplatek bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vrácen stěžovateli ve lhůtě 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. července 2025

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu

pokračování